Dosarul nr. 1-152/2024
1-24082178-18-1-25072024

S E N T I N Ţ Ă
în numele legii

05 mai 2026 or. Ștefan Vodă
Judecătoria Căușeni, sediul Ștefan Vodă
Instanţa compusă din:
Preşedintele ședinței, judecător Olesea Ciocîrtă-Rusu
Grefier David Bulai
Cu participarea:
Procurorului Alexandru Covalenco
Apărătorului Ivan Muntean
a judecat în ședință de judecată publică cauza penală privind învinuirea lui

Țînțari Stanislav *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat satul Copceac r-nul Ștefan Vodă, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, căsătorit, copii minori la întreținere nu are, neangajat în câmpul muncii, nesupus militar, nu deține grade de invaliditate, anterior nejudecat,

în comiterea infracțiunii, prevăzute de art.320 alin.(1) Cod penal.
Termenul de examinare a cauzei: 24.07.2024–05.05.2026.
Procedura de citare legal executată.

Acuzatorul de stat, Alexandru Covalenco, a pledat pentru recunoașterea inculpatului Țînțari Stanislav Victor, culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art.320 alin.(1) Cod penal și a-i stabili pedeapsa sub formă de – închisoare pe un termen de un an zile cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

Apărătorul inculpatului, Ivan Muntean, a solicitat achitarea inculpatului, din motiv că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

În baza materialelor din dosar şi a probelor examinate în şedinţă, instanţa de judecată,

C O N S T A T Ă:

1. Țînțari Stanislav, potrivit ordonanței de modificare a învinuirii din 06 aprilie 2026, este învinuit de faptul că, cunoscând cu certitudine că a fost obligat conform hotărârii Judecătoriei Ștefan Vodă din 11.04.2013 și a titlului executoriu cu nr. 2-75/13, de a achita în beneficiul lui Alexandru Voloh, prejudiciul material în sumă de 15 607 lei, precum și cheltuielile de judecată în sumă de 468 lei, totodată, fiindu-i explicate de către executorul judecătoresc Eduard Ciobanu drepturile și obligațiile privitor la procedura de executare, la fel preîntâmpinat despre consecințele care pot surveni în caz de neexecutare a documentului executoriu dat, pe parcursul perioadei de timp cuprinsă între 01 noiembrie 2023 până la data de 21 mai 2024, contrar obligațiunilor sale, intenționat și cu rea- voință s-a eschivat de la executarea documentului executoriu menționat si nici nu a întreprins careva acțiuni în vederea rambursării prejudiciului material și a cheltuielilor judiciare, precum și nu a prezentat careva date în confirmarea imposibilității obiective a obligațiunilor avute.

Ca urmare a acțiunilor/inacțiunilor intenționate comise de către Țînțari Stanislv, în baza hotărârii din 01.11.2023 a Judecătorii Căușeni, sediul Ștefan Vodă, numitul a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul Contravențional.
În continuarea intențiilor sale infracționale, Stanislav Țînțari, cunoscând despre faptul că a fost sancționat contravențional în baza art.318 alin.(1) din Codul Contravențional, pentru neexecutarea hotărârii nominalizate, continuând acțiunile/inacțiunile sale infracționale, în vederea atingerii scopului avut, contrar obligațiunilor sale stipulate la art.8 și art.44 alin.(3) din Codul de executare, precum și a preîntâmpinării scrise și verbale din partea executorului judecătoresc, tară a informa și a justifica în mod obiectiv imposibilitatea de a executa obligațiunile sale, acționând prin intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestora, intenționat nu a executat si s-a eschivat cu rea voință de la executare a hotărârii instanței de judecată nominalizată până în prezent.

2. *Inculpatul Țînțari Stanislav*, fiind audiat în ședința de judecată, nu și-a recunoscut vinovăția în săvârșirea faptei incriminate și a declarat că, prin hotărârea Judecătoriei Ștefan Vodă din 11.04.2013, a fost obligat să-i achite lui Voloh Alexandru prejudiciul material în sumă de 15 607 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 468 lei, hotărâre care nu a fost contestată.

Acesta a menționat că, din anul 2013 până în prezent, a achitat doar suma de 200 lei, motivând că nu a avut posibilitatea financiară de a achita integral datoria, întrucât nu a fost angajat oficial în câmpul muncii. A precizat că, de aproximativ 5 luni, este angajat, însă fără contract individual de muncă, iar anterior presta muncă ocazională, fiind remunerat cu aproximativ 300 lei pe zi, venitul lunar constituind în jur de 1200 lei. În prezent, veniturile salariale îi sunt transferate pe card, ultimul salariu fiind achitat la data de 01.02.2026, cuantumul lunar al acestuia fiind de aproximativ 5000 lei.
Inculpatul a mai declarat că, la demersul executorului judecătoresc, i-a fost aplicată interdicția de a-și perfecta pașaportul pentru deplasări peste hotarele țării în scop de muncă. Acesta a menționat că s-a adresat executorului judecătoresc cu solicitarea de a-i fi ridicată interdicția, însă i s-a refuzat.
Totodată, a invocat că se confruntă cu probleme de sănătate, care îl împiedică să se prezinte zilnic la muncă, menționând că, în condiții de temperaturi ridicate, starea sa de sănătate se agravează.
Inculpatul a declarat că este de acord și intenționează să achite suma datoriei în rate, reiterând că neachitarea acesteia până în prezent s-a datorat lipsei mijloacelor financiare, exprimându-și intenția de a stinge integral datoria până în luna mai 2026.
De asemenea, a indicat că, la moment, asupra veniturilor sale salariale a fost instituit sechestru de către executorul judecătoresc, iar din suma totală de 21 785 lei mai are de achitat suma de 5 420 lei, mijloacele financiare fiind reținute în contul bancar până la acoperirea integrală a datoriei.

3. *Martorul, executorul judecătoresc Eduard Ciobanu*, fiind audiat în ședința de judecată, a declarat că îl cunoaște pe Țînțari Stanislav în legătură cu activitatea sa profesională. A menționat că, în procedura de executare, se află documentul executoriu emis de Judecătoria Căușeni, sediul Ștefan Vodă, prin care s-a dispus încasarea de la Țînțari Stanislav în beneficiul lui Voloh Alexandru a prejudiciului material în sumă de 15 607 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 468 lei.

Martorul a relatat că, în cadrul procedurii de executare, debitorul a fost citat și preîntâmpinat despre consecințele neachitării obligației, însă până în prezent nu și-a executat obligațiile stabilite. Au fost aplicate măsuri de asigurare a executării documentului executoriu, în conformitate cu prevederile art. 63 din Codul de executare. Totodată, au fost efectuate verificări privind bunurile înregistrate pe numele debitorului, constatându-se că acesta nu deține bunuri mobile sau imobile.
De asemenea, martorul a menționat că debitorul a fost anterior tras la răspundere contravențională în temeiul art. 318 alin. (1) Cod contravențional, iar ulterior cauza a fost înaintată spre examinare în baza art. 320 Cod penal, însă la data de 12.09.2019 procesul penal a fost încetat ca urmare a expirării termenului de prescripție. Întrucât debitorul a continuat să se eschiveze de la executarea obligațiilor, a fost întocmit un nou proces-verbal contravențional, iar prin hotărârea Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă, din 01.11.2023, acesta a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 318 Cod contravențional, fiind sancționat cu amendă în mărime de 1 500 lei. Ulterior, la data de 12.12.2023, a fost înaintat un demers către IP Ștefan Vodă.
Răspunzând la întrebările procurorului, martorul a declarat că Țînțari Stanislav nu a efectuat plăți în contul datoriei, deși i-a explicat în repetate rânduri obligația de a achita. De asemenea, a indicat că nici amenda contravențională în mărime de 1 500 lei nu a fost achitată și că debitorul nu i-a comunicat dacă este angajat în câmpul muncii.
La întrebările avocatului, martorul a menționat că debitorul declara că va achita datoria, însă nu și-a onorat promisiunea. A mai indicat că au fost aplicate măsuri de sechestru asupra conturilor bancare ale acestuia, fără a fi obținute informații privind angajarea sa în câmpul muncii. Totodată, a reiterat că debitorul nu deține bunuri mobile sau imobile care ar putea fi valorificate în scopul executării obligației și că a fost instituită interdicția de eliberare a pașaportului.
Răspunzând la întrebările inculpatului, martorul a precizat că acesta s-a prezentat la biroul executorului judecătoresc, însă nu a efectuat nicio plată.

4. *Martorul Voloh Alexandru*, fiind audiat în ședința de judecată, a declarat că îl cunoaște pe inculpatul Țînțari Stanislav, însă nu se află în nicio relație cu acesta.

A relatat că, în anul 2012, a avut loc un accident rutier în care au fost implicați el și inculpatul, iar prin hotărârea instanței de judecată s-a stabilit vinovăția lui Țînțari Stanislav, acesta fiind obligat să achite suma de 14 000 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat în urma accidentului rutier.
Martorul a menționat că, până în prezent, suma respectivă nu i-a fost achitată, inculpatul invocând în mod repetat diverse motive pentru a nu-și onora obligația. De asemenea, a declarat că a purtat discuții personale cu inculpatul, solicitându-i achitarea cel puțin a unei părți din datorie, însă fără rezultat.
În opinia martorului, litigiul putea fi soluționat încă din anul 2013 prin achitarea datoriei în rate. Totodată, a indicat că are cunoștință despre faptul că inculpatului i-au fost aplicate anumite interdicții, iar din partea acestuia nu au existat inițiative de a-l contacta în vederea soluționării amiabile a litigiului.

5. În susținerea învinuirii aduse, acuzatorul de stat a prezentat următoarele probe materiale și înscrisuri, după cum urmează:

- *proces-verbal de cercetare din 21.05.2024,* în cadrul căreia acțiuni au fost examinate documentele anexate de executorul judecătoresc Eduard Ciobanu, și anume:

- titlu executoriu cu nr. 2-75/13 din 11.04.2013, prin care, Stanislav Țînțari, a fost obligat de a achita în beneficiul lui Alexandru Voloh, prejudiciul material în sumă de 15 607 lei, precum și cheltuielile de judecată în sumă de 468 lei;
- hotărârea Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă din 01.11.2023, prin care, Stanislav Țînțari, a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul Contravențional;
- demers cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi țara din 06.10.2023, emis în privința lui Stanislav Țînțari;
- răspunsul agenției naționale pentru ocuparea forței de muncă prin care se atestă că Stanislav Țînțari nu a fost înregistrat cu statut de șomer;
- răspunsul casei naționale de asigurări sociale prin care se atestă că Stanislav Țînțari nu beneficiază de prestații sociale;
- explicația scrisă de Stanislav Țînțari din 05.10.2015, prin care acesta indică că nu dorește să execute hotărârea de judecată din 11.04.2013, din motiv că nu datorează nimic lui Alexandru Voloh;
- proces-verbal de constatare a imposibilității de executare din 15.05.2021, prin care se atestă că Stanislav Țînțari nu se află la domiciliu, fiind la muncă în or. Chișinău;
- încheiere privind declanșarea procedurii de executare silită din 17.08.2021;
- încheiere privind aplicarea măsurilor de asigurare a executării din 03.11.2022:
- citație expediată cu aviz de recepție și recepționată de către Stanislav Țînțari, prin care acesta a fost informat despre necesitatea prezentării la executor judecătoresc. (f.d.79)

- *proces-verbal de ridicare din 23.05.2024,* în cadrul cărei acțiuni de la executorul judecătoresc Eduard Ciobanu, au fost ridicate documente relevante cazului examinat. (f.d.50-52)

- *proces-verbal de cercetare din 17.07.2024,* în cadrul cărei acțiuni au fost examinate documentele ridicate la 23.05.2024, și anume:

- încheiere privind intentarea procedurii de executare a titlului executoriu cu nr. 2-75/13 din 11.04.2013;
- citația din 24.11.2023, expediată cu aviz de recepție, prin care Stanislav Țînțari a fost informat despre necesitatea prezentării la executor judecătoresc și informarea cu privire la procedura de executarea intentată, <u>însă acesta a refuzat de a o recepționa.</u> (f.d.82).

6. În urma cercetării tuturor probelor din dosar, nemijlocit în cadrul şedinţei judiciare, prin prisma art. 101 CPP al RM în colaborare cu art. 93 CPP al RM, instanţa ajunge la concluzia de achitare a lui Țînțari Stanislav de învinuirea adusă, în temeiul alin. 1 pct. 3) al art. 390 CPP al RM, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.
7. Conform alin. 1 al art. 113 Cod Penal al RM se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală.
8. Așadar, componența de infracțiune constituie un tot întreg, format din patru semne corespunzătoare celor patru elemente ale componenței de infracțiune: obiectul și latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.
9. *Obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute la art. 320 alin. (1) CP al RM îl constituie relațiile sociale referitoare la asigurarea autorității hotărârilor judecătorești, prin care se continuă înfăptuirea justiției. Obiectul special secundar sunt relațiile sociale

referitoare la drepturile cetățenilor, care se realizează prin executarea hotărârilor judecătorești.

10. *Latura obiectvă* a infracțiunii se realizează prin inacțiunea de neexecutare sau eschivare de la executarea hotărârii instanței de judecată, *dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale*. Modalitățile normative cu caracter alternativ ale inacțiunii prejudiciabile realizate se manifestă prin: neexecutarea hotărârii instanței de judecată, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale; eschivarea de la executarea hotărârii instanței de judecată, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale. În esență ambele modalități se reduc la refuzul expres sau tacit de a executa hotărârea instanței de judecată, variază doar circumstanțele în care se realizează acest refuz. Totodată, obiectul refuzului îl constituie executarea hotărârii instanței de judecată.
11. Prin noțiunea de hotărâre a instanței de judecată se înțeleg hotărârile date de către instanță în cauzele penale, civile, contravenționale sau de contencios administrativ, intrate în vigoare și pasibile de executare.
12. Potrivit actului de sesizare a instanței, se constată, că în urma efectuării acțiunilor de investigare în vederea acumulării probatoriului, analizând probele, procurorul a conchis asupra încadrării juridice a faptei incriminate lui Țînțari Stanislav în baza alin. (1) al art. 320 CP al RM, de ”neexecutare intenționată și eschivarea de la executare a hotărârii instanței de judecată, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale”.
13. În acest sens, urmează a se reține prevederile art. 87 al Hotărârii Curții Constituționale nr. 13 din 11.06.2013 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale art. 320 CP al RM, conform căruia, ”după aplicarea primei sancțiuni (contravenționale), autoritățile urmează să consemneze un nou termen pentru executarea obligației, astfel încât, la expirarea acestui nou termen, persoana să poată fi din nou trasă la răspundere”.
14. La caz, atât în ordonanța de punere sub învinuire din 21 mai 2024 (f.d.43) cât și în ordonanța de modificare a învinuirii din 06 aprilie 2026 în privința lui Țînțari Stanislav s-a reținut, că acţionînd intenţionat şi înţelegând caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, având scopul neexecutării intenţionate și eschivării de la executarea hotărârii instanţei de judecată, cunoscând că în privinţa sa a fost emisă la 11 aprilie 2013 hotărârea Judecătoriei Ștefan Vodă, privind încasarea de la Țînțari Stanislav în beneficiul lui Voloh Alexandru a prejudiciului material în sumă totală de 15607 lei pe care acesta intenţionat nu a executat-o. Conform hotărârii instanţei de judecată nr. 4-73/2023 din 01 noiembrie 2023, emisă de Judecătoria Căușeni, sediul Ștefan Vodă, Țînțari Stanislav a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod Contravenţional şi anume pentru „neexecutarea intenţionată a hotărârii instanţei de judecată”, fiindu-i aplicată o sancţiune contravenţională sub formă de amendă în mărime de 30 unităţi convenţionale, ce constituie 1500 lei (a se vedea f.d. 8,108).
15. Instanța observă în acest context, că simpla descriere cronologică a faptelor imputate inculpatului Țînțari Stanislav, nu poate satisface cerințele despre claritatea și previzibilitatea învinuirii aduse acestuia, care joacă un rol determinat în urmărirea penală, importanța rechizitoriului rezumându-se la două perspective: pe de o parte acesta include detaliat fapta care urmează a se examina în instanța de judecată și încadrarea juridică a acesteia, iar pe de altă parte- persoana care urmează să răspundă pentru faptă.

16. Astfel, instanța reține, că reieșind din fapta descrisă în rechizitoriu, după ce s-a indicat, că ”... Țînțari Stanislav a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod Contravenţional şi anume pentru ”că debitorul acționează cu rea-credință, eschivându-se de la executare documentului executoriu”, fiindu-i aplicată o sancţiune contravenţională sub formă de amendă în mărime de 30 unităti convenţionale, ce constituie 1500 lei”, s-a menționat, că ”.... în continuarea intențiilor sale infracționale, Stanislav Țînțari, cunoscând despre faptul că a fost sancționat contravențional în baza art.318 alin.(1) din Codul Contravențional, pentru neexecutarea hotărârii nominalizate, continuând acțiunile/inacțiunile sale infracționale, în vederea atingerii scopului avut, contrar obligațiunilor sale stipulate la art.8 și art.44 alin.(3) din Codul de executare, precum și a preîntâmpinării scrise și verbale din partea executorului judecătoresc, tară a informa și a justifica în mod obiectiv imposibilitatea de a executa obligațiunile sale, acționând prin intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestora, intenționat nu a executat si s-a eschivat cu rea voință de la executare a hotărârii instanței de judecată nominalizată până în prezent”, fără însă a fi descrise acțiunile ulterioare și anume: dacă inculpatului i-a fost acordat un nou termen de executare, cu întreprinderea de către executorul judecătoresc a unor noi acțiuni de executare, inclusiv silită, or în vederea evitării dublei incriminări și incompatibilității cu principiul *non bis in idem*, neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea hotărârii judecătorești sub aspect penal urmează a fi constatată *după aplicarea sancțiunii contravenționale în baza hotărârii judecătorești*.
17. De altfel, prin rechizitoriu persoana trimisă în judecată este oficial înștiințată, în scris, cu privire la temeiul legal și faptic al acuzațiilor care i se incriminează.
18. Sub același aspect, art. 6 & 3 lit. a) al Convenției Europene, îi recunoaște acuzatului dreptul de a fi informat cu privire la încadrarea juridică a faptelor, dar și cu privire la cauza acuzației, adică privitor la expunerea detaliată a faptelor materiale pentru care este acuzat și pe care se bazează acuzația (a se vedea cauza Pelissier și Sassi vs. Franța). Sfera de aplicare a acestei dispoziții trebuie apreciată, în special, în lumina celui mai general drept la un proces echitabil garantat de art. 6 al Convenției.
19. În materie penală, o informație precisă și completă cu privire la acuzațiile aduse unei persoane constituie o condiție esențială a echității procedurii. Dreptul de a fi informat cu privire la natura și cauza acuzației trebuie analizat în lumina dreptului inculpatului de a-și pregăti o apărare eficientă pentru a răspunde coerent, prompt și adecvat acuzației înaintate.
20. Referitor la cauza deferită judecății, reieșind din analiza textuală a actului de învinuire, instanța constată, că aceste exigențe legale nu au fost respectate, iar învinuirea înaintată lui Țînțari Stanislav este una incertă și incompletă, care duce nemijlocit la încălcarea art. 6 & 1 al Convenției Europene, potrivit căruia ”... orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa.
21. În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces

echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil (cauza Ruiz Torija vs Spania, 09.12.1994, §29; cauza Papon vs Franța, 15.12.2001; cauza Boldea vs România, 15.02.2007, §30).

22. Așadar, referitor la speță, instanța reține următoarele:
23. În temeiul hotărârii nr. 2-75/2013 pronunțată de Judecătoria Ștefan Vodă la 11.04.2013, a fost eliberat documentul executoriu, conform căruia s-a încasat de la Țînțari Stanislav în beneficiului lui Voloh Alexandru prejudiciul material în sumă de 15.607 lei (f.d. 7).
24. Prin hotărârea nr. 4-73/2023 din 01.11.2023, emisă de Judecătoria Căușeni sediul Ștefan Vodă, Țînțari Stanislav, a fost recunoscut vinovat în baza art. 318 alin. (1) Cod Contravențional al Republicii Moldova și sancționat cu amendă în mărime de 30 u.c, echivalentul a 1500 lei MD, cauza fiind examinată în prezența contravenientului (a se vedea f.d. 8,108).
25. Așadar, după adoptarea hotărârii nr. 4-73/2023 din 01.11.2023, prin care Țînțari Stanislav a fost sancționat contravențional în temeiul alin. (1) al art. 318 Cod Contravențional al Republicii Moldova și până la depunerea sesizării la Procuratura rl.Ștefan Vodă la 12.12.2023 (f.d. 6), nu au fost anexate careva acte, care ar demonstra acțiunile întreprinse de executorul judecătoresc privind executarea silită a documentului executoriu, în interiorul acestui termen, nefiind întreprinse măsuri concrete pentru punerea în executare silită a documentului executoriu, cu excepția expedierii unei citații către inculpatul, Țînțari Stanislav, la data de 24.11.2023, pentru a se prezenta la biroul executorului judecătoresc Eduard Ciobanu, la data de 04.12.2023 ora 09:00, în legătură cu neexecutarea documentului executoriu nr. 2-75/2013 (f.d.24).
26. Totodată instanța de judecată atestă faptul că la data de 19.12.2023, Țînțari Stanislav, a scris o explicație, în adresa Inspectoratului de Poliție Ștefan Vodă, unde a menționat că s-a aflat în imposibilitate să achite prejudiciul încasat în favoarea lui Voloh Alexandru, în temeiul documentului executoriu nr. 2-75/2013, încercând să-și perfecteze pașaport dat fiind faptul că i-a fost aplicată o astfel de interdicție, s-a aflat în imposibilitate de a-și perfecta documentul de călătorie, motiv din care nu a putut merge la muncă peste hotarele RM, totodată a menționat că în perioada anilor 2022-2023 a muncit ocazional, din cauza stării de sănătate (f.d.27).
27. În partea ce ține de restul mijloacelor probatorii puse la baza învinuirii: *proces-verbal de cercetare din 21.05.2024,* în cadrul cărei acțiuni au fost examinate documentele anexate de executorul judecătoresc Eduard Ciobanu, și anume:titlu executoriu cu nr. 2-75/13 din 11.04.2013, prin care, Stanislav Țînțari, a fost obligat de a achita în beneficiul lui Alexandru Voloh, prejudiciul material în sumă de 15 607 lei, precum și cheltuielile de judecată în sumă de 468 lei;hotărârea Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă din 01.11.2023, prin care, Stanislav Țînțari, a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul Contravențional; demers cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi țara din 06.10.2023, emis în privința lui Stanislav Țînțari;răspunsul agenției naționale pentru ocuparea forței de muncă prin care se atestă că Stanislav Țînțari nu a fost înregistrat cu statut de șomer;răspunsul casei naționale de asigurări sociale prin care se atestă că Stanislav Țînțari nu beneficiază de prestații

sociale;explicația scrisă de Stanislav Țînțari din 05.10.2015, prin care acesta indică că nu dorește să execute hotărârea de judecată din 11.04.2013, din motiv că nu datorează nimic lui Alexandru Voloh;proces-verbal de constatare a imposibilității de executare din 15.05.2021, prin care se atestă că Stanislav Țînțari nu se află la domiciliu, fiind la muncă în or. Chișinău;încheiere privind declanșarea procedurii de executare silită din 17.08.2021;încheiere privind aplicarea măsurilor de asigurare a executării din 03.11.2022:citație expediată cu aviz de recepție și recepționată de către Stanislav Țînțari, prin care acesta a fost informat despre necesitatea prezentării la executor judecătoresc. (f.d.79); *proces-verbal de ridicare din 23.05.2024,* în cadrul cărei acțiuni de la executorul judecătoresc Eduard Ciobanu, au fost ridicate documente relevante cazului examinat. (f.d.50-52); *proces-verbal de cercetare din 17.07.2024,* în cadrul cărei acțiuni au fost examinate documentele ridicate la 23.05.2024, și anume: încheiere privind intentarea procedurii de executare a titlului executoriu cu nr. 2-75/13 din 11.04.2013, se remarcă că prin acestea au fost ridicate/ examinate înscrisuri cu referință, în mod precumpănitor, la perioada anterioară emiterii hotărârii judecătorești de sancționare contravențională, deci nu pot avea în această parte valoare probatorie pentru perioada postcondamnatorie.

28. Din această optică, în acuzarea persoanei pot fi reținute doar următoarele înscrisuri: Titlul executoriu nr. 2-75/13 din 11.04.2013 (f.d. 7), Hotărârea Judecătoriei Căușeni sediul Ștefan Vodă nr.4-73/2023 din 01.11.2023 (f.d. 8,108), citația din 24.11.2023 (f.d.24); explicația lui Țînțari Stanislav din 19.12.2023 (f.d.27);
29. Toate celelalte înscrisuri prezentate de partea acuzării în susținerea învinuirii aduse lui Țînțari Stanislav, nu se referă la comportamentul persoanei după sancționarea contravențională.
30. Respectiv instanța învederează că, nici latura subiectivă, pe lângă cea obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 320 alin. (1) CP al RM nu a fost întrunită, în contextul în care după aplicarea sancțiunii contravenționale în privința lui Țînțari Stanislav în baza art. 318 alin. (1) Cod Contravențional al Republicii Moldova, prin hotărârea judecătorească din 1 noiembrie 2023, nu s-a confirmat faptul, că inculpatul Țînțari Stanislav intenționat n-a executat hotărârea nr. 2-75/2013.
31. Pentru a fi tras la răspundere în baza art. 320 CP al RM, trebuie să fie constatată intenția de refuz în executare, cu rea-voință, precum și neglijarea inculpatului, în calitatea sa de debitor, a solicitărilor executorului judecătoresc de a se conforma dispozițiilor acestuia în cadrul procedurii de executare a documentului executoriu în procesul executării unei hotărâri judecătorești, ceea ce în speța dată nu s-a demonstrat.
32. Astfel, instanța va reține că potrivit informației eliberate de Agenția Servicii Publice din 28 mai 2024, în privința lui Țînțari Stanislav la acel moment nu au fost aplicate interdicții la eliberarea pașaportului (f.d.73), ceea ce denotă faptul că executorul judecătoresc nu a întreprins acțiuni concrete de executare silită, după aplicarea sancțiunii contravenționale.
33. În conformitate cu prevederile art. 320 alin. (1) Cod penal al Republicii Moldova, răspunderea penală pentru neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea hotărârii instanței de judecată intervine doar în condițiile în care această faptă este săvârșită după aplicarea unei sancțiuni contravenționale și în prezența unei conduite ulterioare distincte, caracterizate prin rea-voință și refuz deliberat de executare.
34. Componența de infracțiune de la art. 320, alin. (1) Cod penal (Neexecutarea hotărârii instanței de judecată) este una formală și se consideră consumată din momentul încetării

activității infracționale sau din momentul survenirii unor evenimente care împiedică această activitate.

35. Aşadar, potrivit art. 29 Cod penal, se consideră infracţiune continuă fapta care se caracterizează prin săvârşirea neîntreruptă, timp nedeterminat, a activităţii infracţionale. În cazul infracţiunii continue nu există pluralitate de infracţiuni. Infracţiunea continuă se consumă din momentul încetării activităţii infracţionale sau datorită survenirii unor evenimente care împiedică această activitate
36. Instanța de judecată va reține că începerea urmăririi penale, la caz 02.02.2024, nu constituie un moment de referință de încetare a activității infracționale și nici moment care ar împiedica continuarea faptei infracționale.
37. Respectiv, nici perioada anterioară sancționării contravenționale, la caz anii 2013-2023, nu poate fi luată în calcul la stabilirea ilicitului penal, în virtutea principiului *non bis in idem*.
38. Din materialele cauzei rezultă că, prin hotărârea Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă din 01 noiembrie 2023, inculpatul Țîțari Stanislav a fost sancționat contravențional în temeiul art. 318 alin. (1) Cod contravențional pentru neexecutarea hotărârii judecătorești din 11 aprilie 2013. Totuși, instanța constată că, ulterior aplicării acestei sancțiuni, organul de executare nu a întreprins acțiuni efective și suficiente în vederea asigurării executării silite a documentului executoriu și nici nu a stabilit un termen concret și real pentru executarea obligației, astfel cum impune practica constituțională relevantă.
39. În speță, unica măsură probată după aplicarea sancțiunii contravenționale constă în expedierea unei citații la data de 24 noiembrie 2023, prin care inculpatul a fost invitat la biroul executorului judecătoresc. Or, o asemenea acțiune izolată nu poate fi calificată drept reluare efectivă a procedurii de executare și nici nu demonstrează acordarea unui nou termen de executare, în sensul cerut de lege pentru angajarea răspunderii penale.
40. Mai mult, instanța reține că majoritatea probelor administrate de acuzare vizează perioada anterioară sancționării contravenționale a inculpatului, acestea fiind lipsite de relevanță pentru stabilirea existenței elementelor constitutive ale infracțiunii în perioada ulterioară, care este determinantă pentru încadrarea juridică în baza art. 320 Cod penal.
41. Sub aspectul laturii subiective, instanța constată că nu a fost demonstrată intenția directă a inculpatului de a se eschiva, cu rea-voință, de la executarea hotărârii judecătorești după aplicarea sancțiunii contravenționale. Din declarațiile inculpatului și circumstanțele cauzei rezultă că acesta a invocat lipsa posibilităților financiare, veniturile reduse și caracterul ocazional al muncii prestate, aspecte care nu au fost combătute prin probe concludente de către acuzare. Or, în lipsa unor dovezi certe privind existența unei capacități reale de executare și a unui refuz deliberat, nu se poate reține vinovăția sub forma intenției directe.
42. Instanța mai reține că neclaritatea și caracterul incomplet al învinuirii, manifestate prin lipsa descrierii concrete a acțiunilor sau inacțiunilor imputate inculpatului după sancționarea contravențională, aduc atingere dreptului acestuia la un proces echitabil și la exercitarea efectivă a dreptului la apărare, garantate de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.
43. Potrivit art. 16 Cod de procedură civilă, hotărârile, încheierile, ordonanţele şi deciziile judecătoreşti definitive, precum şi dispoziţiile, cererile, delegaţiile, citaţiile, alte adresări legale ale instanţei judecătoreşti, sînt obligatorii pentru toate autorităţile publice,

asociaţiile obşteşti, persoanele oficiale, organizaţiile şi persoanele fizice şi se execută cu stricteţe pe întreg teritoriul Republicii Moldova. Neexecutarea nemotivată a actelor judecătoreşti, dispoziţiilor, cererilor, delegaţiilor, citaţiilor, altor adresări legale, precum şi lipsa de consideraţie faţă de judecată, atrag răspunderea prevăzută în prezentul cod şi în alte legi (n.a. – sublinierea cu caracter aldine aparține).

44. Intenția, ca semn component al laturii subiective a infracțiunii, este expres prevăzut de norma materială – art. 320 alin. (1) Cod penal.
45. Sintagma neexecutare „intenționată” implică necesitatea stabilirii celor două elemente distinctive ale intenției, elementul intelectiv (înțelegerea faptului că poate executa și perceperea caracterului prejudiciabil al neexecutării) și elementul volitiv (dorința de a nu executa în pofida posibilității de a o face).
46. Organul de urmărire penală a inclus ambele forme normative de realizare a infracțiunii, a) neexecutarea intenționată a hotărârii judecătorești și b) eschivarea de la executarea hotărârii judecătorești.
47. În esență, ambele aceste modalități se reduc la refuzul – expres sau tacit – de a executa hotărârea instanței de judecată.
48. Ținând cont că Hotărârea judecătorească din 01.11.2023, prin care inculpatul a fost anterior atras la răspundere contravențională, a intrat în vigoare, prin neatacare, la 17.11.2023, instanța de judecată ține să evidențieze că relevante sunt doar acțiunile/ inacțiunile inculpatului care au urmat zilei de 17.11.2023.
49. Or, pentru acțiunile/ inacțiunile persoanei de până la aplicarea sancțiunii contravenționale, persoana deja a fost supusă răspunderii.
50. În sensul jurisprudenței constate, diseminate de CtEDO, răspunderea penală și cea contravențională au rădăcini comune, ceea ce nu permite suprapunerea lor în virtutea principiului non bis in idem.
51. Potrivit alin. (1) și (3) al art. 4 al Protocolului nr. 7 adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nr. 1950 din 04.11.1950, nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit penal de către jurisdicţiile aceluiaşi stat pentru săvârşirea infracţiunii pentru care a fost deja achitat sau condamnat printr-o hotărâre definitivă conform legii şi procedurii penale ale acestui stat, nicio derogare de la prezentul articol nu este îngăduită în temeiul articolului 15 din Convenţie.
52. Aceeași logică a guvernat Legiuitorul autohton la legiferarea dreptul de a nu fi urmărit sau judecat de mai multe ori, statuat la art. 22 Cod de procedură penală, conform căruia nimeni nu poate fi urmărit penal sau judecat pentru săvârșirea faptei penale cu privire la care a fost emisă o ordonanţă neanulată de încetare a urmăririi penale, de scoatere a persoanei de sub urmărire penală şi/sau de clasare a cauzei, sau de refuz în pornirea urmăririi penale ori cu privire la care a fost pronunţată o hotărâre judecătorească definitivă de condamnare, de achitare sau încetare a procesului penal. Hotărârea judecătorească definitivă împiedică pornirea sau continuarea procesului penal în privinţa aceleiaşi persoane pentru aceeaşi faptă, cu excepţia cazurilor când fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente au afectat hotărârea respectivă.
53. În consecință, pentru faptele neexecutării sau eschivării de la executarea unei hotărâri judecătorești, Țînțari Stanislav a fost supus răspunderii și sancționat prin Hotărârea judecătorească din 01.11.2023.

54. O nouă tragere la răspundere, de această dată penală, și sancționare a lui Țînțari Stanislav este posibilă doar pentru faptele (acțiuni/ inacțiuni) săvârșite după ziua de 17.11.2023 (data intrării în vigoare a hotărârii judecătorești corespunzătoare).
55. Mai mult, după adresarea la organul de urmărire penală – 12.12.2023 și până în prezent, Țînțari Stanislav a restituit datoria creditorului Voloh Alexandru în parte, efectuând plăți periodice, la dosar se regăsește ordinul de încasare a numerarului nr.28571660 din 22 mai 2024 în sumă de 200 lei, totodată inculpatul în cadrul ședinței de judecată a menționat că la moment fiind angajat oficial în cîmpul muncii i se fac careva reținieri din salariu în scopul stingerii datoriei, ceea ce poate fi calificat drept neexecutare parțială a hotărârii judecătorești.
56. Instanța de judecată, totuși, nu a putut constata, în afara dubiilor rezonabile, că neexecutarea hotărârii judecătorești a fost una intenționată.
57. Aceasta datorită faptului că: 1) inculpatul nu a fost angajat oficial în câmpul muncii decât pentru perioade scurte de timp; 2) inculpatul nu dispune de bunuri mobile și imobile care ar putea fi preluate, în condițiile legii, de executorul judecătoresc în contul stingerii datoriei față de creditor; 3) inculpatul nu are o sursă permanentă de venit și nu s-a demonstrat că inculpatul dispunea de surse financiare necesare stingerii datoriei față de creditor; 5) nu a fost probată omisiunea inculpatului Țînțari Stanislav de a executa hotărârea judecătorească de încasare a datoriei datorită unor circumstanțe imputate acestuia (spre exemplu, lipsa dorinței, indiferența, recalcitranța etc.).
58. La caz, nici un înscris din cele analizate de către instanța de judecată, care au fost cercetate în cadrul ședinței de judecată, nu confirmă că neexecutarea hotărârii judecătorești de către inculpat să fie una culpabilă.
59. Sarcina probațiunii în acest caz este a organului de urmărire penală, care nu se poate limita la învinuirea persoanei doar în baza unei înștiințări trimise de executorul judecătoresc și recepționate de debitor. Or, în esența sa, sesizarea organului de urmărire penală din 12.12.2023 a ținut doar de aceste 2 înscrisuri, celelalte făcând referință la perioada de până la aplicarea sancțiunii contravenționale.
60. De cealaltă parte, nici modalitatea eschivării de la executarea hotărârii instanței de judecată nu se atestă în limita probatoriului analizat.
61. Or, unicul înscris ce induce ideea eschivării este Citația din 24.11.2023, recepționată de debitor la 04.12.2023. Ultimul însă nu a negat datoria și nu a invocat că nu va achita, ci dimpotrivă a comunicată că va achita datoria, nespecificând termenul în care o va face.
62. Totuși, inculpatul Țînțari Stanislav a fost pus în situația achitării datoriei sale față de creditor într-un termen scurt, de la data sancționării contravenționale și pînă la sesizarea organului de urmărire penală, în condițiile în care nu a fost angajat în câmpul muncii, nu a avut alte venituri, bunuri mobile sau imobile, având și o sancțiune contravențională pecuniară aplicată.
63. În sinteza celor expuse, se evidențiază faptul că intenția inculpatului Țînțari Stanislav de a se eschiva de la executarea hotărârii judecătorești nu a fost demonstrată de nici o probă a dosarului pendinte, respectiv, nici modalitatea eschivării de la executarea actului judecătoresc nu a fost demonstrată de către acuzarea de stat.
64. În accepțiunea Curții Europene, este important, ca la pornirea urmăririi penale, ulterior celei contravenționale împotriva debitorului, legiuitorul să circumscrie obiectul urmării penale și să precizeze că acesta nu se referă decât la perioada posterioară primei

sancționări (a se vedea pct. 80-81 ale Hotărârii Curții Constituționale nr. 13 din 11.06.2013).

65. În atare circumstanţe şi luînd în consideraţie faptul, că de către organul de urmărire penală n-au fost administrate probe suficiente în confirmarea vinovăției lui Țînțari Stanislav, iar cele prezentate instanței și puse la baza învinuirii nu sunt conforme standartului ”dincolo de orice îndoială rezonabilă”, or concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, în conformitate cu art. 8 CPP al RM, instanţa le va interpreta în favoarea inculpatului.
66. Prin urmare, cercetând şi apreciind totalitatea de probe în ansamblu, sub toate aspectele, în mod obiectiv, complet şi multilateral, instanţa conform propriei convingeri, bazate pe probele verificate în şedinţa judiciară, ajunge la concluzia că fapta incriminată lui Țînțari Stanislav de neexecutare intenţionată și eschivarea de la executarea a hotărârii instanţei de judecată, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancţiunii contravenţionale, nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.
67. Conform art. 384 Cod de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.
68. Vinovăţia persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanţa de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumţiei nevinovăţiei, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului şi în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală (a se vedea pct. 6 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție privind sentința judecătorească nr. 5 din 19.06.2006).
69. Potrivit art. 389, Cod de procedură penală, sentinţa de condamnarea se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată. Sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declaraţiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale şi citite în instanţa de judecată în absenţa lor.
70. Analizând în şedinţa de judecată ansamblul materialului probator cercetat, în mod coroborat şi în interconexiunea lor, instanţa de judecată consideră drept nedovedită vina inculpatului Țînțari Stanislav în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 320, alin. (1) Cod penal.
71. În sinteză, instanţa de judecată consideră că probele cercetate în cadrul examinării cauzei nu confirmă, în mod coroborat, circumstanțele de fapt în care inculpatul nu a executat intenționat sau s-a eschivat de la executarea hotărârii judecătorești.
72. Acestea fiind relevate, se deduce că fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii, ceea ce atribuie hotărârii judecătorești un temei de achitare în forma indicată de art. 390, alin. (1), pct. 3) Cod de procedură penală.
73. Cheltuieli judiciare și acțiune civilă pe cauza dată nu au fost înaintate.
74. Luînd în considerație cele expuse, în conformitate cu prevederile art. 384-385, 390 alin.(1) pct.3), 392-393, 394, 396-397 CPP, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Țînțari Stanislav ***** *se achită* de comiterea infracţiunii, prevăzută de art. 320 alin. (1) Cod penal din motiv că fapta nu întrunește elementele infracţiunii.

Sentinţa poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Căuşeni sediul Ștefan Vodă.

Preşedintele şedinţei, judecător Olesea Ciocîrtă-Rusu